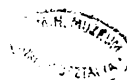

Hevesvármegye

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI VÁRMEGYEI LAP

TARTALOM:

Lévay Mihály v. püspök, prépost, pápai prelátus, Hatvan: Szmracsányi Lajos dr. egri érsek gyémántmiséje.

(E. S.) A gyémántmisés egri érsek.

Peter Baden Powel inkognitóban Egerben töltött egy napot a külföldi cserkészekkel.

A szeretet két értékes megnyilatkozása Okolicsányi Imre alispánnal szemben.

Dr. Szigeti Pál földbirtokos, Csány: Ami a Tyler jelentésből kimaradt.

Pillanatfelvétel a Mátrából.

Soltész Juci, Tiszafüred: Pannónia csipke.

Ifj. Demeter József. Apróságok Skóciáról.

Nádasi: Mennyei magasságok, földi mélységek.

Megválasztották az egri Ipartestület elnökét.

Az egri borhét.

Dr. vitéz Sziráky Károly ügyvéd, a HAC. elnöke, Hatvan: Jubilál a HAC.

Voit Ottó m. kir. gazdasági felügyelő, Eger: A megyei átlagtermésről.

Az országos Stefánia Szövetség Apc és környéke fiókszövetségének jótékony-célú műsoros estélye.

Szerkesztői üzenetek.

Továbbá hírek, beszámolók a megye minden részéből.

HATVAN,
1933. AUGUSZTUS HÓ 15.
IV. ÉVFOLYAM 15. SZÁM.

A hatvani lsz. Jótékony Nőegylet fagyalltestje.
F. hó 5-én tartotta a Csekő féle vendéglő pömpös árnyas kerthelyiségében és termeiben a hatvani lsz. Nőegylet a szokásos nyári fagyalltestjét. Az estély úgy erkölcsileg, mint anyagilag is nagyszerűen sikerült. A megjelenetek kitűnő hangulatban a késő hajnali órákig maradtak együtt, és a kitűnő cigányzene-kear, a szintársulat nagyszerű jazz-bandje, valamint a vendéglős szolid és minden igényt kielégítő kiszolgálása is nagyban hozzájárult az est sikeréhez. A rendezőség nagyszerű munkáját a sok szegény há-lája dicséri a legjobban.

9046/tk. 1933 szám.

Árverési hírdetmény-kivonat.

Hevesmegyei Takarékpénztár végrehajtonak, Várkonyi Mátyás és neje végrehajtást szenvedő ellen indított végrehajtási ügyében a tekkönyvi hatóság a végrehajtási árverést 4500 arany pengő tőkekövetelés és járuléka behajtása végett az egri kir. járás-bíróság területén levő, Kál községben fekvő, s a l. káli 1746 számú betétben A+1 sorsz. 639 hrsz. alatt foglalt s Várkonyi Mátyás és neje sz. Varga Rozál neven álló ház ingatlanra annak alkotórészei és tartozékaira 3000 pengő kikiáltási árban. — II. a káli 767 sz. betétben A I. 2. sorsz. 640 3 hrsz. alatt foglalt s Várkonyi Mátyásné sz. Varga Kozál neven álló kert ingatlanra, annak alkotórészei és tartozékaira 80 P. kikiáltási árban. — III. a káli 2342 sz. betétben A. I. 1. 2. 4-6 sorsz. 1459, 1462, 1536/4 hrsz. 12:4512 közös legelő és 2671 hrsz. alatt foglalt s Várkonyi Mátyás neven álló szőlő, szántók ingatlanra azok alkotórészei és tartozékaira 2900 pengő kikiáltási árban. — IV. a káli 2342 sz. betétben A+1—3 sorsz. 640/1, 640/2, 640/4 hrsz. alatt foglalt s Várkonyi Mátyás neven álló kert ingatlanra, annak alkotó részei és tartozékaira 40 pengő kikiáltási árban elrendelte.

Az árverést 1933. november hó 24-ik napján d. u. 5 órakor Kál község-házánál fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlanok a kikiáltási ár felénél illetve kétharmadánál alacsonyabb áron, illetve a fedezeti elv sérelmével nem adhatók el.

Az árverelni szándékozók kötelesek bánatpénzül a kikiáltási ár 10 %-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-c. 42 §-ában meghatározott ártolyammal számított óvadékképes értékpapírosban a kiküldött-nél letenni, vagy a bánatpénznek előleges bírói letétbe helyezeséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni. (1881: LX. t.-c. 147, 150, 170 §§; 1908: LX. t.-c. 21 §.)

Az aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígérést tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ar ugyanannyi százalékaig kiegészíteni, (1908: XLI. t.-c. 25. §.)

Eger, 1933. július hó 27-én.

Dr. Garass sk. kir. jbiró.

Árverési hírdetmény-kivonat.

Princz Sándorné végrehajtonak, Bodó János végrehajtást szenvedő ellen indított végrehajtási ügyében a tkvi, hatóság a végrehajtási árverést 350 P. tőkekövetelés és járuléka behajtása végett az egri kir. járásbíróság területén levő, Egerbakta községben fekvő s a l. egerbaktai 653 sz. betétben A I. 1—3 sorsz. 1608/1, 1815/1—b. 1815/2—b. hrsz. alatt foglalt s ifj. Bodó János (nős Molnár Máriával) neven álló szántók ingatlanra, azok alkotó részei és tartozékaira a C. 9. sorsz. alatt 14512/1904 sz. végzéssel Varga hadnagy Józsefné sz. Mata Katalin javára bekebelezett holtigtartó haszonélvezeti jog fenntartásával 2950 pengő kikiáltási árban. — II. az egerbaktai 653 sz. betétben A II. 1—7 sorsz. alatt foglalt s 783, 937, 938, 992, 993 hrsz. alatt foglalt s ifj. Bodó János neven álló szántó ingatlanra, valamint 12/2520, 12/3576 rész közös legelő illetőségre, azok alkotórészei és tartozékaira, a C. 9. sorsz. alatt 14512/1904 sz. végzéssel Varga hadnagy Józsefné sz. Mata Katalin javára bekebelezett holtigtartó haszonélvezeti jog fenntartásával 2950 pengő kikiáltási árban. — III. az egerbaktai 653 sz. betétben A+1 sorsz. 598 hrsz. alatt foglalt s ifj. Bodó János neven álló szántó ingatlanra annak alkotó részei és tartozékaira a C. 9. sorsz. alatt 14512/1904 sz. végzéssel Varga hadnagy Józsefné sz. Mata Katalin javára bekebelezett holtigtartó haszonélvezeti jog fenntartása mellett 2950 pengő kikiáltási árban elrendelte.

Az árverést 1933. évi november hó 25 napján délután 3 órakor Egerbakta község-házánál fogják megtartani.

Az árverelni szándékozók kötelesek bánatpénzül a kikiáltási ár 10 %-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-c. 42 §-ában meghatározott ártolyammal számított óvadékképes értékpapírosban a kiküldött-nél letenni, vagy a bánatpénznek előleges bírói letétbe helyezeséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni. (1881: LX. t.-c. 147, 150, 170 §§; 1908: LX. t.-c. 21. §.)

Az aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígérést tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ar ugyanannyi százalékaig kiegészíteni. (1908: XLI. t.-c. 25. §.)

Eger, 1933. július hó 28-án.

Dr. Garass sk. kir. jbiró.

		T Á V I R A T.	
(Külön kezelés jelzése): D (Címzett neve és lakása): Önnek is szól!			
(Rendeltetési hely): Hátralékosok zsebe!			
Az előfizetési díjakat kérjük sziveskedjék azonnal beküldeni.			
A „Hevesvármegye“ kiadóhivatala.			

HEVESVÁRMEGYE

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI VÁRMEGYEI LAP

MEGJELENIK HAVONTA KÉTSZER. ELŐFIZETÉSI ÁRAK, EGY ÉVRE 12 PENGŐ, FÉLÉVRE 6 PENGŐ, NEGYEDEVRE 3 PENGŐ

Szmrecsányi Lajos dr. egri érsek gyémántmiséje.

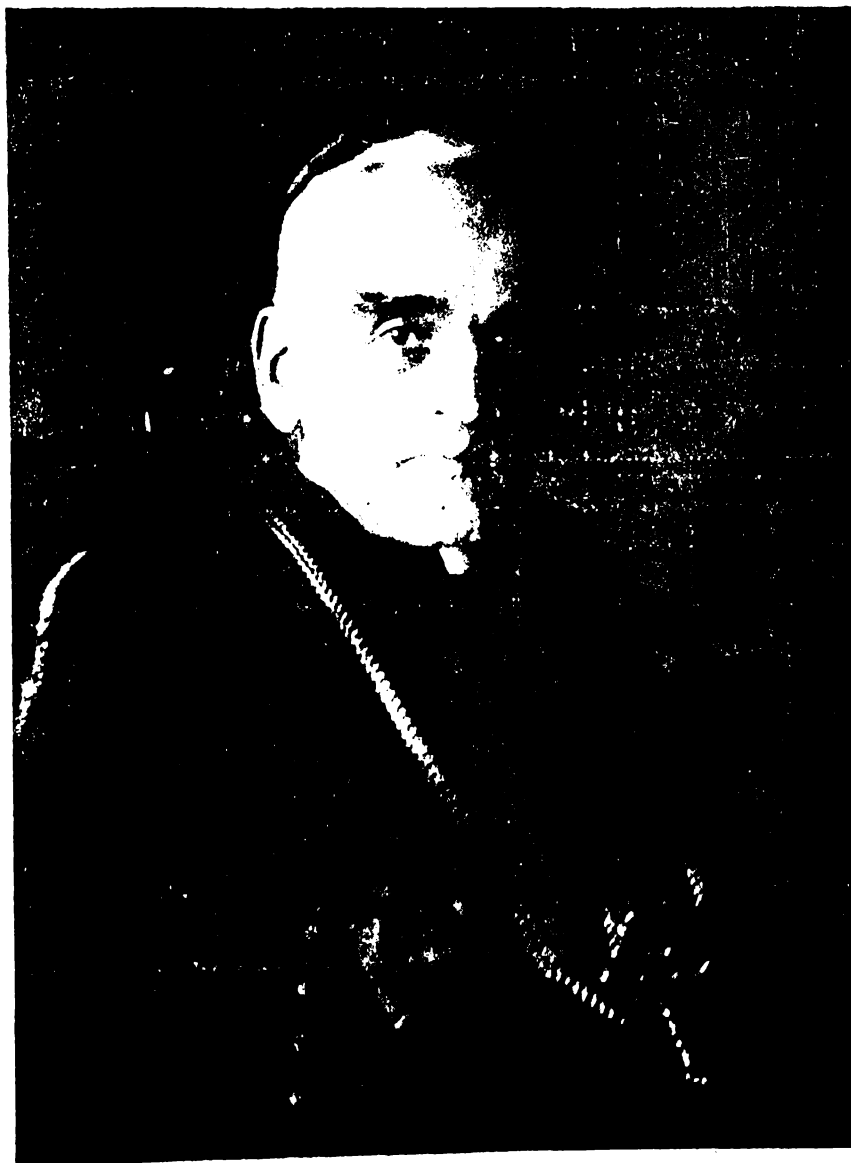
Irta: Lévay Mihály.

A gyémánt ritka drágakő. A gyémántjellemtől ember még ritkább. gyémántmiséhez képest?

Most egy ilyen jellemű emberre irányul a tekintetünk. Most egy ilyen embernek a nevetől hangzik Magyarországon.

Hírül adták a lapok, hogy Eger nagynevű érseke ebben a hónapban mondja gyémántmiséjét. A gyémántmise ritka áldozatával hódol a Mindenhatónak az a pap, aki Melkizedek rendje szerint áldozott immár hatvan esztendőn át a Felsőgesnek.

Gyémántmise! Mi ehhez a gyémánt tündöklő ragyogása? Gyémántmise! Mi ehhez a világ minden szépsége és gazdagsága? Áldozatos lelkek hőrszi tettei, sőt a szentek fényözönében nyíló liliomok minden illata micsoda e

Aki csak sejtelemmel bír a mennyet és a földet isteni szeretettel átölelő eme szent misztériumnak, a szent misének nagyságáról, felségéről, az megérti

az egri érsek lelkének örvendezését. Az megérti, hogy gyémánt áldozatát hálas szívvel ott akarja bemutatni, ahol a világ Megváltója Péter apostolával tűztele megváltásunk szent jelvényét, a keresztet. A kereszténység bölcsőjéhez. Rómába siet a jubiláris főpásztor. Ott borul le az oltárkövére, ahonnan a Szentlelek sugallta a nyerte a szent missiot, a küldetést. Ott akarja még egyszer elrebegni a szeretet áldozatának bevezető fohászát: Bemegyek az Isten oltárához. Istenhez, aki megvidámítja ifjúságomat.

Ifjuság! Boldog kiváltsága a papnak. Főként annak a gyémántmisés papnak, aki a római oltár előtt imádkozik mostan.

Vagy nem így van-e? Nem látjuk-e még ma is, életének magas korában, a gyémántos lelkű érsek szavaiban, intelmeiben, működésében, minden cselekedetében, azt az ifjúságot, amelyet ilyen késő korig csak a Szentlélek kegyelmével lehet megőrizni?

Nem kelt-e bámulatot az a szívós kitartás, az az áldozatos odaadás, az a páratlan hivatásrész, amellyel szinte magával ragadja a szemlélőt?

Hosszú életének tündöklő példája ragyog felénk onnan az egri érseki székből. Ennek a példának láttára szinte olvadozik a szívünk a hála szent

érzelmeitől a jóságos Isten iránt. Mert egy percig sem lehetünk közömbösek ennek a ritka eseménynek szemlélésénél, amely a Választottnak jutott osztályrészül.

És ha ennek a sok lelki kiválósággal megáldott főpapnak magasztos ünnepén mi is odaállunk számtalan tisztelőinek a sorába és elmerengünk egy szépséges élet pályafutásán, akkor eszünkbe jutnak a nemzetek örök könyvének Szmracsányi Lajos érsekre annyira illő szavai: „Szeretted az igazságot és gyűlölted a gonosztságot. Azért kent fel téged Isten, a te Istened a vigasság olajával társaid fölött!”

Ecce sacerdos magnus!

A gyémántmisés egri érsek.

(E. S.) Az Egyház mindenkor nagy súlyt helyezett a jubileumokra. — Egyik legfönségesebb jubileumát üli urbi et orbe a folyó szent évben is. Ez év jelentősége kétszeres az egri Egyházmegyében. — Fenkölt szellemű egyházfeje, Szmracsányi Lajos érsek ez évben, augusztus hó 28-án jubilálja papságának 60-ik évfordulóját és mutatja be az Örök Városban gyémántmiséjét.

Ritka szerencsés adománya az Égi Gondviselésnek, hogy valaki ezt a „gyémánt” jelzővel méltán illetett jubileumot megülhesse és még ritkább égi szerencse az, a mi Szmracsányi Lajos egyházfőnek adatott meg, hogy ezt a magas korrallal járó jubileumot testi és lelki kvalitásainak bámulatosan kedvező állapotában ülheti meg.

Testi és lelki, emberi és papi tulajdonságai, kiválóságai, egyházkormányzói bölcsesége sok vármegyére kiterjedő és százezrekre menő hiveinek lelkét gyújtja öröme e jubileum alkalmából és a magunk részéről is a legőszintebben kívánunk neki szerencsét és kérjük reá az Isten áldását.

**

Szmracsányi Lajos az ország legmagyarabb és legkedvesebb „tót” vármegyéjében, Sáros megyében, Sárosdarócon 1851. április 21-én született ősrégi nemesi tradícióktól áthatott magyar családból. Atyja Szmracsányi Jenő volt, anyja pedig Berzeviczy Mária bárónő. — Azt a keresetlen grand seigneuri vonást, ami imponálóan elegáns lényét áthatja, családi örökségképpen hozta magával.

Iskoláit Debrecenben és Eperjesen végezte s onnan került az egri theológiára, melynek abszolválása után 1873. évi augusztus 23-án Lovay Sándor egri segédpüspök pappá szentelte.

Csak természetes, hogy ezt a vezetésre hivatott egyéniséget nem sokáig hagyta felsőbbsege falun káplánkodni, hanem mihamar magasabb feladatokra alkalmazta és a kemény szavú, de jó szemű Samassa József érsek már 1882-ben maga mellé vette s ezzel kezdetét vette Szmracsányi Lajos szárnyalása.

Verejtékesen kemény dolga volt Samassa oldalán. Aki azt az iskolát végigcsinálta, annak meg

kellett tanulnia engedelmessé válni, ami nélkül azonban nem lehet tudni parancsolni és sok német választófejedelemségnél nagyobb egyházmegyét kormányozni.

1897-ben kanonok, 1905. évben segédpüspök lett, 1912-ben pedig cum jure successionis coadjutorrá nevezte ki az akkori pápa: X. Pius, amely évben, augusztus hó 20-án meghalt Samassa József bíboros-érsek és megjelent a nevezetes gyászjelentés, melyben dr. Szmracsányi Lajos egri érsek mélységesen érzett gyásszal adta hírül dr. Samassa József egri érseknek, a nagysejű bíborosnak halálát.

Azóta változatlan, korát meghazudtoló fiatalos energiával kormányozza hiveinek százezreit, akik akkor láthatták lelki nagyságának csúcspontján, mikor a kommunizmus alatt a legdurvább bánásmódban részesítettek az akkori idők pribékjei. Csakis egy hitében magacélozott, önértékében csorbíthatatlan egyéniség viselheti a méltatlanságot azzal a magasztos fensőbbiséggel, amivel a már akkor hajlott korú főpap Isten felé emelt fejjel elviselte a vele történeteket. — A lelki nagyságnak a próbaköve a megpróllatás.

A háborús nehéz idők őt is megviselték. Lelkileg és anyagilag egyaránt. — Hívei és legközelebbi rokonai véreztek a lövészárkokban s ő megértő szívvel végezte az irgalmas samaritanus munkáját: hadikórházat és üdülőt létesített nyaralójából és rezidenciájából és kirojtosodhatott a nadrágjának a szára, de hadigondozattjai nem láthattak inséget.

Nagy elődjének: a Telekessyeknek, Eszterházyaknak, Pyrkereknek méltó utódjává lett ő, aki a Köz iránt kivételesen nagy érzéssel bír és tanúk vagyunk rá, hogyha a köz érdeke és a saját érdeke között kellett választania, sohasem a magánérdek győzedelmeskedett.

Az egri egyházmegyének sorszámban is jubiláris, 75-ik fejedelme hívei százezreinek lelkes fohászatától kísérve fogja bemutatni gyémántmiséjét e hó 28-án a pápa trónja előtt, amint az egészen stilosus is egy pápai trónállóhoz és pápai grófhhoz. Ad multos annos!

Peter Baden Powel inkognitóban Egerben töltött egy napot a külföldi cserkészekkel.

Beszélgetésünk a világ főcserkésznek fiával.

A gödöllői világtábor külföldi cserkészeiből két csoport augusztus 7-én és 11-én kirándulást rendezett Egerbe. Mindkét alkalommal többszáz idegen cserkész érkezett különvonatokon. Eger városa erre a két napra diszbeöltözött nemcsak külsőleg, hanem érzéseiben is. Olyan impozáns módon adott kifejezést vendégváro baráti érzelmeinek, amilyenre még nem volt példa az öreg falak tövében. Aki csak tehette, kiment a fogadtatáshoz, diadalkapu, diszbedfinom trakta, látványosság, fürdő, — mindennel elhalmozták a nemzetek cserkészgyermekait, akik vidáman és maradandó barátsággal emlékeztek Egerből.

**

Az első vonattal érkezett száz angol cserkész is. A programon delután zenés uzsonna szerepelt az érsekkerti kioszkban. Persze megindult a „csendzsolás”, hamarosan a legkülönbözőbb tárgyak cseréltek gazdát a cserkészek és az őket állandóan körülvevő egriek között. Az nem számít, hogy a nyelvet nem értik, minden nehézséget leküzd a szíves barátság, szinte ölelő szeretet, meg a csattanó jókedv.

Régi barátom az egyik csoport vezetője. Vajjon mit mondanak az angolok Egerről, az egrifogadtatásról, hogyan jöttek, mit láttak és milyen érzésekkel távoznak Egerből.

Hamarosan megindul a beszélgetés. Ez nem megy simán. A cserkészeket állandóan autogramkérők ostromolják, az első gyűrűben főleg lányok. A cserkészek nevetve írják alá az elcjük tartott lapokat és a boldog tulajdonosok új áldozatra csapnak le. Press, press — mondják — ujság, ujság, karonfognak és felreállunk, hogy nyugodtan beszélhessünk. Az egyik magas, tipikus angolszász, szőke, vörös szemöldökkel, arcbőrrrel, amit csak a nap és levegő süített le egy árnyalattal. Feltűnik, hogy ritkán mosolyog és elkerüli az autogramvadászokat. Valami finom zárkózottság veszi körül, anélkül, hogy ez elkülönítene a többitől, beszél, boton kis őrsi zászló a kezében, karján, mellén nekünk ismeretlen dekoráció. 22—23 éves edzett fiatalok a szemében. Percek alatt meleg barátság alakul, kérem, írja le a nevét, címét, írva más mint mondva s a bemutatkozásnál nem értetlen tisztán.

A noteszt mintha csak szórakozottságból, átnyújtja egy másiknak, az aláírja, de megintcsak visszanyújtom neki. Nincs mit tenni, balkézre fogva a ceruzát jegyzi, csak így: Peter Baden Powel. R.M.C. Sandhupt. Camberley. England. Futólag elmosolyodik ámulaton — felfedeztem. Már is szájra tett kézzel kér: mig ki nem fut a vonat, senkinek a világon, nem akar feltűnést. Gödöllőn is csak a legközelebbi barátai tudják, de ha elmegy, nem bánja.

Lord Peter Baden Powel, a világ főcserkészének a fia. Mit csináltunk volna vele, ha véletlenül hamarabb megtudjuk, hogy Peter Baden Powel a vendégünk, akire bizonyára éppen olyan egyszerű feladat vár a népek testvériségének felgyújtásánál, mint a nagy Bi-Pi-re.

Megtudom, hogy a királyi katonai iskola növénydeke, tisztnek készül, most azonban szívvel-lélekkel cserkész.

**

Már össze-vissza, 3—4-en beszélnek, nehéz szót érteni. Átveszi a szót.

— Ugy jöttem ide, mint egyszerű közkatona a többivel, mégis csodálatos érzés fogott el, amikor bejöttünk a városba és fogadtak. Minden várakozást túlhaladott az az őszinte, szívből jövő vendégszeretet, ami az egriekben megnyilvánult mellettünk. Ezt nem lehet ellelejteni soha.

— Mi volt a legérdekesebb élménye Egerben?

— Ez a vendégfogadás. Nagyon érdekes volt a vár és a kazamaták, a vezetők mindent elmagyaráztak. Sok ismeretet gyűjtöttünk a magyar nép hősiességéről és történelmi hivatásáról. A rendezés általában mintaszerű volt, voltak ugyan, akik elfáradtak a sok látnivalótól, de ezt a fáradságot megérte. Mindnyájan tanultunk néhány magyar szót és azokat ellelejteni nem fogjuk soha.

Mosolyog és mindjárt mondja is: Szeretlek! Eljén Magyarország!

Nagyon kedvesek voltak az egrilányok. Nemcsak megverni, de meghódítani is tudják a régi el-lenséget.

— Hogy ízlett az egrilányok?

— A magyar konyhát már megszerettük a jamboreen, itt már nem volt ujság a túrósrétes.

Elmeséli, hogy voltak közöttük, akik magyar paprikát látva, levestől a tésztáig mindent megszórtak paprikával, de szólni nem akartak a házigazdák előtt s úgy ették végigkönyezve, de jókedvűen az ebédet.

**

Rengeteg kis epizód tette emlékezetessé az egrilány napot, de ezeknek oldalak kellenének. Csak legjellemzőbb a hangulatra, hogy két angol cserkész összeharagkozván egy egrilány családdal, megszórtak a vezetőtől s tüvették a parancsnokukért az egész várost, jelteni akarván, hogy ők jussz se mennek vissza Gödöllőre. Isten áldjon világtábor, itt maradnak Egerben, legalább a nyáron. A parancsnokot azonban szoros ígéret kötötte, hogy egy szálíg visszaviszi a fiukat a táborba s így le kellett fűjni az egrilányralást. Két cserkész szomorú szívvel ballagott ki az állomásra.

**

Eddig úgy tudtuk, hogy az oroszok nemzeti itala a csája, az erős orosz tea. Kiderült, hogy az angol is naponta legalább négyszer iszik teát. Az angol cserkészek abban a reményben voltak, hogy itt is megkapják a maguk tea-adagját. A megszokott és nélkülözhetetlenné vált italt azonban sehosem kapták. Hiába, az idegen specialitások mellett jó egy kis hazai is.

Sorakozót rendelnek. Menni kell. Cserkész módra a szívfeleli, balkezét nyújtja. A menet kilép, a banda marsba kezd, virágot, cukrot dobálnak közéjük a járda széléről, rikolt a jókedv lettül, franciául, lengyelül, angolul, nincs fáradtság, csak dal, tréfa, mosoly, szeretet.

Utolsó ölelés a waggonok előtt, táncoló, fehér kendőraj, mint a galambok. A kocsiból összekeveredve ötfele dal, bicsákló szavakkal a magyar cserkészszinduló. Egy feltörő búcsúkiáltás a tömegből, a mikor lassan elgurulnak a búcsúzó ablakok a pályaház előtt.

Most már nem köt a szavam, a vonat elindult, az eltűnő ifjú B. P. ablaka felé küldöm: Hurrá. Bi. Pi!

A tömeg elnyomja a kiáltást, de ő a hang felé fordul, szájához emeli a tenyerét s hosszú értelmetlen csatakiáltásban rikoltja vissza jókedvet a lehangyalt zsebkendők fölött.

A szeretet két értékes megnyilatkozása Okolicsányi Imre alispánnal szemben.

A vármegye tisztviselői kara még a múlt évben meleg ünneplésben részesítette Okolicsányi Imre alispánt, működésének 25-ik évfordulója alkalmából.

A hevesmegyei Jegyzőegyesület legutóbb tartott közgyűlésének határozata alapján f. hó 9-én Magnin

Alfréd fűzesabonyi főjegyző, az egyesület elnöke, Parentézy Jenő, egyleti főjegyző, Vedlik Béla tiszánai főjegyző, és Engel Emil hevesi főjegyző, mint járásaink vezetői, az egyesület nevében felkeresték Okolicsányi Imre alispánt, s az elnök meleg szavai kíséretében átadták az egyesület gyönyörű ajándékát: egy bronzból készült, buzakévekkel megrakott igáskocsit. A nagyértékű, hatalmas súlyú ajándék a szobrászművészetnek nagyszerű alkotása. Az alispán mélyen megalomta mondott köszönetet a valóban meglepetésként adott értékes figyelemért.

A másik páratlanul érdekes, kedves meglepetést a tihanyi apátságához tartozó Zamárdi község képviselőtestülete szerezte Okolicsányi Imre alispánnak, aki a községhez tartozó Szántód telepen töltötte az idén nyári szabadságát. A közvetlen, meleg érintkezési mód, amely alispánunknak egyik értékes tulajdona, a zamárdi-i képviselőtestületből azt az egyhangu határozatot váltotta ki, hogy a fürdőtelep legszébb utcáját Okolicsányi Imre alispán nevére nevezte el. A képviselőtestület ezen határozatát szeretetteljes hangú átiratban küldötte meg, kérve az alispán hozzájárulását a hozott határozathoz.

Ami a Tyler jelentésből kimaradt.

Irtá: Szigeti Pál dr.

A népszövetség magyarországi megbízottja most tette közzé az 1933. év második negyedéről szóló jelentését. Megszoktuk az utolsó években, hogy pénzügyi és gazdasági helyzetünk képeről ezen jelentésekben kapunk tájékoztatást. Bár ritkán találunk bennük újat, vagy meglepőt, a közönség mégis érdeklődéssel fogadja.

Hogy Tyler urnak lényegileg minő közjogi szerep jutott ügyeink intézésében, és minő hatalmak állnak rendelkezésére, azt pontosan megállapítani nem tudjuk, de úgy képzeljük, hogy szegény, méltatlanul bajba szorított hazánkkal szemben ő volna leghivatottabb arra, hogy a világ lelkiismeretét feltámassza és képviselje.

Igy aztán, amikor megállapítja, hogy az ország minden erőfeszítése mellett sem képes a szomszédok elzárkózása folytán valutaszükségleteinek megszerzésére, mikor kikiáltja a nagy világnak, hogy itt vergődik egy nemzet, eltelve munkakészséggel, vezérelve a legjobb szándékoktól, amely nemzeti jövedelmének felére való csökkenése után még 26%-kal nagyobb közterheket is visel, de kötelezettségeinek még így is eleget akar tenni és kínálja a nagy világ felé verejtékének és földjének gyümölcseit, amiért nemrégén még sorbaálltak a rá éhező tömegek, és a világtól csak azt a rideg választ kapja, hogy a ti váltóitok nem buzára, borra, gyümölcsre, hanem sárga aranyra szólnak, azt adjatok nekem. . . . és megállapítja az az „élő lelkiismeret”, hogy nincs földi hatalom, ami az áruból aranyat tudna csinálni, ha azt a kereskedelmi világ a maga forgalmába át nem veszi, akkor úgy érzem, hogy ez a jelentés hiányos. Mert ha mi, akiknek a hátán szánt keresztül a nagy nemzetek égbekiáltóan igazságtalan elbánása, ki tudjuk is magunkban egészíteni a be nem fejezetett gondolatokat, a nagy világ csak az egyenes szót érti meg, és szeretné volna ha Tyler ur nyíltan kikiabálta volna a világ szemébe,

hogy itt van egy nemzet, melyet először politikai rabigába hajtottatok,

aztán keresztül huztátok száján az ígéretek és kötesönök mézes madzagát,

és mikor ezekre építve kissé levegőre jutott, elzártátok előtte az összes útjait, megkötöttétek kezét-lábát, és ebben az állapotban is azt követelték tőle, hogy kötelezettségeinek tegyen eleget, adtok 3 és 6 h önapos halasztásokat, tudva azt, hogy azalatt a viszonyok változni nem fognak, de a rabláncot a kezetekben akarjátok tartani, és a rabszolgatartó jogai alapján minden lejáratkor kéjjel akarjátok az adólevelet adóstok orra elé tartani, és aztán kegyeket gyakorolni. . . . *Uraim, ezt nem lehet!*

Közölje Tyler ur a nagy világgal, soha még nemzet becsületesebb erőfeszítések között nem vergődött, és a magyar nemzet nem azt érdemelte a világtól, hogy ilyen sorsban legyen osztályrésze. Mondja ki nyíltan, hogy amíg a külföld a mi portékáinkat nem honorálja, úgy sincs rá reménye, hogy követeléseit behajthassa, és így hagyjon minket addig igazi stillhalte alatt, ne keresse az elégtételét szekaturákban, mert ezért a történelem ítélőszéke előtt könnyűnek fogják találtatni.

Én meg vagyok róla győződve, mert ez nem is lehet másképen. Royal Tyler ur hazánk őszinte barátja, — és sok minden akad, amit az ő csendes munkájának köszönhetünk. Mégis ma már, mikor világossá vált, hogy ez a hazánkkal elkövetett nagy igazságtalanság, és a világgazdaság példátlan válsága nem múló jelenség, hanem hosszantartó állapot, erőt és bizalmat keltene társadalmunkban, — és erre annak igazán szüksége van, — ha azt látnók, hogy a nemzetek ide küldött megfigyelője és lelkiismerete őszintén és nyíltan szolgáltatna nekünk igazságot, és helyezné át az odiumot mindezért azokra, akik a mai állapotokért a felelősséget viselni tartoznak. Ez az, ami a Tyler jelentésből hiányzik.

Pillanatsfelvételek a Mátrából.

Istenáldotta remek napsütéses vasárnap van Csodálatos kép! Ott, ahol néhány évvel ezelőtt csupán kisszámú természetbarát töretett, ma a kirándulók ezrei vonulnak a közlekedési eszközök minden fajtájának igénybevételével föl a Mátrába.

Már Mátrafüreden és a Szanatórium mellett is olajozott úton, portmentesen halad autóink föl a Kékes szálló felé.

A bensőséges hála érzésével gondolunk a gyönyögsiek kiváló polgármesterére, Dr. Puky Árpádra, aki a legutóbb lezajlott repülónapon a lenséges vendégek előtt az alkotmányos nagyszerű elgondolásaiért élő férfiú bátor önérzetével mutatott reá a Mátra legnagyobb ellenségére, a porra, kérve Fabinyi Tihamér kereskedelmi miniszter hathatós segítségét annak leküzdésére. A kérelem, íme, nem hangzott el eredménytelenül!

A Kékes szálló környéke a külföldi világhírű kirándulóhelyek tökéletes képét nyújtja.

Valóságos nép és kocsik egyveleg. — A szálló zsúfolva, a környéke nyüzsg a latniakaróktól, akik elragadtatott csodálattal szemlélik az 1000 méter magasságban a strandolókat. . . .

. . . Mátraháza zsúfolva, ember ember hátán. Dacára a múlt évhez viszonyított nagyfokú leszegényedésnek, és a több, mint egy hónapig tartó rossz időnek, a bevétele nem csökkent, — összehasonlítva a folyó évi bevételt ugyanazon időtartamra a múlt évivel, — emelkedést mutat. A f. évi 10.526 P.-vel szemben a múlt évben 9753 P. bevétel volt.

A kajánul mosolygó bírálóknak tehát nem volt igazuk. — A Kékes szálló nem vált kárára Mátraházának. . . .

. . . Mátrafüred is tele van! Vendégei nagy meglepődéssel látták az út olajozását. — Az öntözést azonban a nem olajozott utak on forszírozott tempóban fejleszteni kell, különösen a nagyforgalmú ünnepnapokon. Magunk is tapasztaltuk, hogy Mátrafüred egyik legszebb, és legnagyobb vendégszámmal rendelkező modern üdülőháza, a Csongradmegyei Tanítók Üdülőháza mellett vezető úton kellemetlen nagy por volt. Az út mindkét oldalán a fák között pihenő és étkező vendégek bosszankodva állapították meg, hogy az autók feltűnő sebes hajtása elviselhetetlen porfelhőt eredményezett.

Ezen sajnálatos körülményt szóba is hoztuk dr. Puky Árpád polgármester előtt, aki a nála megszokott energiával azonnal rendelkezett, hogy az öntözést oly mértékben kell forszírozni, hogy a közönség részéről többé ilyen panasz ne hangzhatassék el. . . .

A Mátravasút nagyszerűen teljesíti kötelességét. — 7.10-kor két szerelvényt is indítani kellett. Élőzékenység, levegős kocsik, kitűnő hangulat, nagyszerű legyelem mindenfelé. A főpénztárnok, egyszemélyben főkalauz és vontvezető kiszolgált a rengeteg utast, hivatali jelvényeit föl rakta és folszállott. Egy hivatalnokféle jobb ember jelt adott, s az első zsúfolt szerelvény csendben elindult.

Az utolsó kocsik perronjáról visszanézve örömmel állapítottuk meg, hogy rend van itt kérem, az egész vonalon. — A kisvasut agilis igazgatója, Nagy Dezső, dacára az ő pihenőnapjának, bizony nem restelt személyesen is utánanézni, hogy rendben mennek-e a dolgok?

A kisvasut prűszkölve vitte a rengeteg vidám, éneklő utast, akik kihajolva bámulták az útvonalon lezajló rumlit, amely hasonlított egy evakuált helyszézből menekülő tábor képéhez. Zsufolt strálkocsik, amelyekben a „nép” idillikus elhelyezkedésben mulatott, egymással versenyre keltek, — biciklisták, fantasztikus leleményességgel szállították utasaikat, pl. egy „bakaság” egyenruhában fölvirágozva vitte kerékpárján előrenyújtott lábú hölgypartnerét.

Bosszankodva robogott, látva az általunk már megénekelte zárt, levegőtlen „Mavart” fegyencszállító kocsit, amelynek ablakát csak akkor lehet kinyitni, ha kitörök. Miért jár az itten, miért nem megy Nógrád elhagyott zugába, miért rontja le a Mátra által nyújtott nagyszerű benyomásokat? — Hol a Mátraegylet? Miért nem lép akcióba?

Pannónia csipke.

Irta: Soltész Juci.

Egy lenyűgöző egyéniségű nagyvilági hölgy ül velem szemben a budai tarcali-úti otthon fogadószobájában.

Amerre nézek, mindenütt szorgalmas női kezek munkája. Csipke az asztalon, az antik divány támláján, a vitrinben, a zongorán, a függönyön, mindenütt. . . .

Győrffy Zoltán m. kir. százados felesége beszél a Pannónia csipke történetéről.

„A Dunántúlon, Nagykanizsán, a régi Pannóniában élt anyósom Győrffy Jánosné, a ma is friss szellemű, köztisztelőben álló matróna, Győrffy ügyvéd felesége, aki leánykorában a müncheni festőiskolát végezte és a Nemzeti Szalon tárlatain is sikerrel szerepelt festményeivel.

Da nemcsak festett, hanem a művészet minden ágához értett és éppen olyan otthonos volt a kerámia, rézkarc, falfaragás terén, mint minden iparművészeti ágban.”

Hűz év előtt, ez az istenáldotta művész valami elegáns megyebálra készülődött, amikor hirtelen támadt eszmétől megkapva sajátkezűleg tervezett és készített különleges csipkével, amelynek alapját zsinórtat képezte, — díszítette fel bál ruháját.

Az új kreáció nagy sikert aratott, ami további munkára ösztönözte Győrffynét. Őt munkásnővel dolgozni kezdett, majd ezek száma tizenötre szaporodott, amikor az agilis és nagy üzleti érzékkel bíró menyec, Győrffy Zoltánné átvette a telepet.

Ma százharmincöt munkásnőt foglalkoztatnak, akiknek nagyrésze az úri magyar középosztályból kerül ki.

Az ingyenes betanítás Budapesten csoportosan történik néhány nap alatt, de a munkát kiadják és mindenki otthon dolgozhat, amivel napi két-három pengő jövedelemre tehet szert. Csak hibátlan, pontos és tiszta munkát fogadnak el. Minden munkás csak azt a részt végzi, amelyben tökéleteset produkál.

A legolcsóbb darab is nyolc kézen megy keresztül. A pókháló csipkének minden része kézimunka, mely a legfinomabb angol fonatból csipkevarrással készül.

Pannónia az egyetlen csipkeszabdalom, olyan értékes, mint az ékszer. A szabadalom tizenkét éves. Magyaros jellegét megőrzi, finomság és szépség tekintetében csak a brüsszeli és velencei versenyezhetnek vele.

A művészeti tervező Györffy Jánosné, aki eddig ezernél több mintát tervezett. A Pannónia csipke nem más nemes csipkének az utánzata, hanem lenge, szép és művészi különlegesség.

Mindent el lehet belőle készíteni: tájképet, gyümölcscsendéletet, virágot, nemesi cimereket, stb. Könnyen mosható és tisztítható.

Pompás vitrin darabokat és gyönyörű függönyöket készítenek egészen csipkéből már száz pengőtől kezdve. Minden csupán egy példányban készül, két egyforma darab nincs, úgy mint a többi valódi csipkénél.

Mindenféle szükségleti cikket, legegyszerűbbtől a legdíszesebb kivitelig, métercsipkét, menyasszonyi fátyolt, zsebkendőt, gallérkákat, legújabbban gyapju csipke ruhákat, blúzokat, lakás-, ruha- és lehnemű díszeket készítenek.

Az első nagy siker Filadelfiában, a legutóbbi pedig Monzában volt, ahol a régi világescipkék elől elnyerte a nagydíjat. Eddig tizennyolc aranyéremmel és számtalan oklevéllel kitüntetve. Legközelebb Prágában és Bécsben fognak kiállítását rendezni, amelyeken már a tizenhétéves Györffy Rozsa, a harmadik generáció is részt vesz, mint kitűnő tervező.

Magyarországon eddig három Pannónia-csipke-telep van, külföldön két vezérképviselőt, amelyek számára gyakran repülőposta viszi a sürgős rendelést.

Mindaz kitartó, megfeszített munka eredménye. Annak idejében a világsajtó összes lapjai közzölik a Mussolini Éda számára készített esküvői látványt, amelyre a Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetsége pályázatot hirdetett és amelyet a Pannónia-csipke nyert el gyönyörű kivitelével és ötletes megoldásával. — A magyar asszonyok értékes ajándéka XV-ik századbéli motívumok alapján kétszáz virágóli van összeállítva jellegzetes „Pannónia-pik”-kal. A virágok mindegyike más és természetesen nagy előtanulmányt igényelt.

Mussolininénak gróf Klebelsbergné ajándékozott egy magyar motívumú terítőt.

Horthy kormányzó né részére női díszmagyarjához kötényke készült a kormányzó tíz éves jubileuma alkalmából a Horthy és Purgly családok címeivel.

Egy gyönyörű garnitúrát Zita királyné a forradalom zavarai miatt nem vehetett át és máig sem jutott el rendeltetési helyére. —

Ime a Pannónia-csipke pályafutása, amelynek jövője hivatott a világhírré!

750 külföldi cserkész látogatása Egerben.
Augusztus 7-én és 11-én összesen 750 külföldi cserkész rendezett kirándulást Egerbe. A város méltó lelkesedéssel és szeretettel fogadta a különböző nemzetek cserkészfiát s a vendégbarátság minden jelével elhalmozta őket. A bevonulás útvonalán díszkapu várta őket, a főszékesegyház lépcsőzetéről Trak Géza polgármester mondott üdvözlő beszédet. A liceumban tízóráin, a Korona-szállóban ebéden, a Kioszkban uzsonnán látta vendégül őket a város. A cserkészek megtekintették a város látnivalóit s egész napi kellemes szórakozás és ismeretgyűjtés után a lakosság szeretetének minden jelétől kísérve, utaztak vissza a gödöllői világtáborba.

Apróságok Skóciáról.

Írta: Ifj. Demeter József.

A legelső, amit mindenkinek meg kell tanulni, aki a gyönyörű fekvésű Edinburghba utazik, hogy az nem Angliában van, mert Skócia nem Anglia, a jó skót nép más, mint az ánglus és e két fogalmat nem szabad összezavarni, bármennyire egy is a két nép nyelve, alkotmánya stb.

A beavatatlan idegent, aki — inkább csak némi szórakozottságból, mint szándékosan, — szembe dicséri őket, hogy milyen kedves és vendégszerető népek is maguk ángolok, megbőtránkozva igazítják helyre és nagy használati felkészültséggel oktatják ki a látó ponton. Menetevszázadokon át elkeseredett harcok dúltak e két nép között s a skóciai hegyesűcsokon omladozó vármorok csodás hősi eszták reggélit őrzik és vesik be szívükbe szüntelen. Ma már békességben vannak sőt büszkéek is rá, hogy a „nagy brit birodalomnak” ők is hasznos polgárai és a legnépszerűbb, legharagosabb világnyelvet beszélők, büszkéek arra, hogy a nem kis jelentős skóciai hegyesű kultúrában és irodalomban ők is alapvetően kivészik részüket. — de ők azért skótok és ezt nyomatékosan hangsúlyozzák. Ősi szokásaikat, sajátos dalukat, unalmas dudájukat, különleges színezetű ruházatukat és a felvilágútkön sok helyen meg ma is kizárólagosan beszélt gálus (gaelic) nyelvet sem engedik feledésbe merülni, fenntartják, sőt ápolják. Mindaz csak szívesebbé teszi az magy is talán főbb nemzeti-ségből összekevert szagvilág sajátos életét.

Igen büszkéek nagyobb embereikre, kik a brit birodalom gepezetében nagyobb szerepet játszanak. Egyik utazásom alkalmán a jól jökepű beszéd utánsra akadtam, aki így fejezte a politikai helyzetet: „Alapossan meggyádm velem Lotvan, hogy külföldivel van dolga, „bizalmasan tudomásomra hozta”, hogy tulajdonképpen a legtöbb nagyobb embert Skócia adta és adja Angliának. „Gondoljunk csak Macdonald miniszterelnökre” — mondotta, akire különösen világírneve óta a jó skótok igen büszkéek s nyomatékkal emlegetik, hogy Mr. Macdonald nemcsak náluk született, de a skót nemzeti református egyháznak igen buzgó tagja is.

* *

Sokat hallunk idehaza a skótok *fukarságáról*. Ha mást nem, ezt mindenki tudni véli róluk. Én is nagy várakozással nyentem ki, s feleségázza figyeltem: mi igaz ebből? Hát bizony: ennek igazságáról nem lehet meggyőződni, ha köztük él az ember. Ha csak nem veszi valaki fukarságnak azt a kedves egyszerűséget, amit ők *magukkal szemben* minden téren megvalósítanak. A valódi tisztá puritán egyszerűség hazája ez a kis ország. Látni nagyfizetésű urakat, egyetemi tanárokat ócska kalapban s szöges cipőben járkalni, de ők azok, kik a különféle missziói társaságoknál és jótékonyági egyesületeknél a legnagyobb alapítványokat, adományokat teszik. Vagyis magukkal szemben tudnak takarékoskodni, hogy bőkezűen áldozhassanak nagy és szent célokért. És ez jellemzi általában minden társadalmi réteg gondolkodásmódját. Náluk nemzeti és ősi hagyomány, drága örökség a jótékonyág lelkelete, gazdag és szegény egyaránt jószívvel adja a maga obulusát.

Csak egy példát az ő áldozatkészségükről. Ez a nép az, melynek körében dr. Macdonald Webster, a magyarul is jól beszélő skót lelkész, hazánk legnagyobb skóciai barátja, 26.000 (huszonhatezer) fon-

tot gyűjtött a háborús évek végén a négy részre szélszakgatott magya ok egyházainak, iskoláinak és szegényeinek segélyezésére.

**

Az utazás. E szigetországban az utazás ropant kényelmes. A vonatokon csak I. és III. osztály van. A III. osztály bársonydíványos. Minden kényelem biztosítva van. Ha Londonból a „Flying Scotchman”-nel (repülő skot) vagy éjjeli skóttal (Night Scotchman) utazik valaki Edinburgh felé, már a londoni állomáson párnákat és pokrócot kölcsönözhet s tekintve, hogy legtöbbször egyedül elfoglalhat egy egész díványt, oly jól alhat a III. osztályon, mintha csak hálókoscsin utazott volna. A kalauz csak felszál-lás előtt kéri a jegyet, nehogy közben ezért felbő-ressze utasát. A vonatok tiszták és gyorsak, de ropant drágák is.

De jók az egyéb közlekedési eszközeik is. Ki-tűnő utak és nagyszerűen kiépített autóbuszforgalom áll rendelkezésünkre. Egyik igen érdekes és kedves élményem volt az Edinburghból Londonig autóbusszon való utazás.

A több mint 400 mérföldnyi utat 15 órai robo-gással teszi meg ez a legkényesebb izlést is kielégítő, nagyszerűen felszerelt „bus”, melyben (különösen, ha nincs tömve) épp oly jól lehet aludni, mint a vonaton.

A vidékből jóval többet lát az ember, hiszen ez keresztülrohog falvakon és városokon, tipikus an-gol week-end kastélyok, nyaralók között, csörgedező palatok partján.

Igaz, kissé hosszú ez a 15 órai rohanás, hegy-nek fel és le . . . de kárpótol a táj bűbájos szépsége, s azonkívül egy fonttal olcsóbb is, mint a vonat.

(Folytatjuk.)

Mennyei magasságok, földi mélységek.

Hirt: Nádasi.

Cseley András, az ezred rangidős főhadnagya az utóbbi időben sokszor maradt otthon esteként. Délutáni szabad ideje alatt kevesebbet heverészett, a bámuló fölkelés sem ment olyan nehezen, mint eddig. Az elmúlt heteken pedig háromszor is kellett költeni, amíg feltámaszkodott.

— Ezek előtt, elsőbbed is jelenttem a főhadnagynak, mellette hozzászolt: tag vach! Másodszor, már összeszoktam a két sarkantyúm taraját, hogy Mecclebbe hozzászolt . . . harmadszor azt mely-lyen káptam.

Most, ha beosontok lábujhegyen a szobá-jába, ő szólít meg, hogy aszonnya: ná!

Ezt a földerítő megállapítást Réz Mihály csász. és kir. közluszár tette, a Cseley pucceje.

Én pedig harmadik éve szolgálom és még a szive dobbanását is ösmerem. . . . Szíjja a sok ci-garettát, egyikké gyűjti a másikat, oszt néz bele a füst kékjibe.

— Gondoltam, elrendezem, átpucolom a cipő-ke-esizmákat, míg ő odabe kotlik es lopva belekuk-kantok vagy kétszer abba a bodor füstbe, nem-e látom meg benne valami szöke angyal képít?

— Ott simogatom, cirógatom, csontozom a győ-nyörű rüszlungját, csak rám bölfent: Kimehetsz!

Leheltem oszt nagyot a esizmára, mint aki se nem lát se nem hall, a könyököm meg sürgeni kezdett a száron.

Kimehetsz, azt mondtam, ismételte meg recsegő hangon. Már csak odaki mertem haptákba vágni magam.

Hát az a magos ég most derítsen fel vala-mit. Pedig a Ferenc Jóska legelső katonája a felderítésre nagyon alkalmazva.

. . . . Így megy ez már vagy két hete. Hun ide kerget, hun oda zavar.

— Mond meg a kapitány úrnak, adta ki a pa-rancsot a főhadnagy úr -- hogy már elmentem ha-zulról. . . .

— Édes egy komája a Vassady kapitány úr pedig, meg a leánykerőbe is út vitte magával.

— Hát most azt mán én magam sem tudom, hányadán állok a főhadnagy úrral?

Cseley Bandit mindenki úgy ismerte, mint ami-lyennek az Ursten a magyar huszári terent. Itte. Ke-ménykötésű tiszta lélek. Nagy olajbatna szemében ott villogott az ösök erelye. Az orra lioman hajlott, mint a bátraké s a domború mellkasán pedig bár-melyik leány a legszebbet álmodhatta volna. A be-tűvetést azonban nem nagyon szerette. — De melyik huszár szereti?

Ugy nézte Cseley Bandi az irodát, mint más a kórházat. Elő-ő fordult, hogy meg se nézte, mit irat vele alá a számvivő. Kimutatás ennyi meg ennyi pénzről. . . . Kimutatás ennyi meg ennyi zabról, szé-náról, meggyőről. Alákanyarintotta a nevét s mint aki a dolgát jól végezte, ment a századjához.

Valami új számvevőségi lónók jött a regiment-hez. — Vén róka — aki egyrészt szívesen megtán-coltatta, mondjuk a számvivő altiszteket, de szíveseb-ben belekukkantott a nagyobb tételekbe is és nem minden kíváncsiság nélkül ujtotta fel a régebbi nu-merusokat.

Panaszkodtak a tisztek a vén bogarászra, még Bandit heccelték is.

— Na, Te vagy a legfiatalabb századparancs-nok, Téged biztosan megegzaminál a számkukac.

Cseley kezdeit gondosabban lapozgatni az el-számolásokban, kimutatásokban. Nézte az egyik ki-mutatást, a másikat. Osztott, szorzott, összeadott, kivont, de bizony sehogy sem stimmel az egész. Kérdegetni kezdett a számvivő altisztről, magyaráz-tatott magának mindenről, elsámoltatott régebbi dol-gokat. . . .

Egy egész éjszaka benn ültek az irodában. Az őrmester egyszer-egyszer dadogott, néha lopva meg-törölte a homlokát, de nem mert vallani.

Cseley lassan mindent megtudott, sajnos már nagyon későn. A nehéz kő röpült . . . röpült, ki tudja hol áll meg?

Másnap délután számszerűleg összegezett min-dent és kerek ezer koronás hiba mutatkozott.

Szörnyű érzéssel ment haza. Az átvirrasztott éjszakán ezer badarság vibrált ide-oda az agyában, de a konklúzió csak az volt virradóra: pisztoly.

A számvivő altisztnak nyíltan még mindig nem szólt. Azt egy huszártiszt arany portepéje nem en-gedheti meg, ha nyíltan elleplezi a csalást. Borzasztó

lelkiismeretfurdalás gyötörte egész nap. Keserű volt a szája íze és szédült, zúgott a feje, s alig hallotta meg, ha hozzá szóltak.

A számvivőnek négy kis pufókképű gyerkőce ott húzgálta egymást a századiroda előtt a porban.

Forgó őrmester sem volt pedig a legutolsó ember az ezredben. Mindenki ismerte. Igaz, ha vasárnap leülhetett a kantinba a muskátlis ládák alá, egy pár korsó sört ugyancsak legurított és az utóbbi időben egy héten többször is tartott vasárnapot.

Cseley mégsem tudta kiadni az egész családra a halálos ítéletet. Teljesen tanácstalan volt, mitévő legyen.

Jó barát itt nem segíthet, mert a becsület el nem bírja azt, hogy ő bünszövetséges, a látszat ellene szól, a gyanú pedig őt.

Kinlódva vergődött, mint a törbecsált farkas.

Közben jöttek a hírek, hogy a harmadik századnál disznóságot fedeztek fel. A számvivő főnök hosszú jelentést tett egyenesen az őrnagynak. A negyedik századnál lezáratta az egész irodai személyzetet.

Cseley elég jól kivágta magát a tisztek előtt, a társaságukból való elmaradásáért, azt mondta, készül a szemlére, el is hitték neki.

Csak Miska látott az ő éles szemével, csak Miska érzett mindent az ő dobogó szívével... De hogy mi történt tulajdonképpen, ebből egy mukkot sem sejtett.

Reggel a század kivonult. Valami nagyobb lovassági parádé volt készülöben, de az időpont határozottan nem volt lixirozva.

A gyakorló-teret tikkasztó hőség ülte meg. Bandi tíz percnyi pihenőt vezényelt. A városi kis erdő körül jártak. Bandi bement az erdőbe. Egy kis elhagyott vadászlak mellett megállt. A ház előtt nagy szabad-tűzhely feketélt. A rég kialudt tűzhelyen, a vastag hamuréteg alatt megüszkösödött fadarabkák látszottak. Bánatosan merengett el a csendes zsongásban és megüvegesedett szemmel bámult a tűzhelyre.

— Én is így égtem egykor, mint ez a tűz itt. Így lángoltam és így melegítettem a szívemhez tartozókat. Szerettem katonáimat, rajongtam a barátaimért, imádtam a kardot, imádtam a csákót.

S most én is így fogok kialudni. Elmúlok... El kell égnem, ilyen porra és ilyen hamuvá, amiből az Úr alkotott. Nem bírom ugysem túlélni a gyalázatot.

Vett egy megszenesedett fadarabkát és felírta vele az ablak spalétára: Mennyei magasságok, földi mélységek...

Aztán lehorgasztott fővel visszabandukolt a századhoz.

De a huszárság nem azért felderítő és hírszerző csapat, hogy rendeltetésének eleget ne tegyen. Miska sólyomszemekkel tartotta mindig gazdáját. Különösen zavart helyzete óta. Utána lopakodott az erdőbe és egy fa megül mindent végignézett. Alig hagyta el a kis házat Cseley, a ház másik oldaláról máris rontott oda az ablakhoz. Nagynehezen kipécézte az írást.

— Hogy aszongya hogy: M-e-nny-e i m-a-g-ass-ág-o-k, f-ö-l-di m-é-l-y-s-é-g-e-k. Nem értett egy kukkot az egészből és most már végleg megzavarodott.

Nem sok ideje volt elmélkedni, mert a század már is mozgolódott, rohanya ment tuskén-bokron át vissza. Már éppen keresték.

Otthon mostanában csaknem megnémultak mind a ketten. Egyik folyton azon tünődött, hogy mitévő legyen? a másik meg azért hallgatott és lapult, hogy megtudja hát a titkot.

Hire járt, hogy a lovasünnepély Ófelsége születésnapján, augusztus 18-án lesz. A tiszturak csak igen indokolt esetben kaptak felmentést a versenyen való elmaradás alól. Különösen a mi ezredünket tekintették favoritnak.

Cseleyt az őrnagya a nehéz díjjugratásra nevezte, kötelezővé tette az azon való részvételt. Cseley szabadkozott. Az öreg szárazon rámondult.

— A főhadnagy úr lovasistzt, nem pedig alkusz.

Se testének, se lelkének nem kellett most ennyi energiát követelő nyilvános szereplés.

Két elég jó lova volt. Különösen Olivia, a pej kanca, de ez szeszélyes volt, olyan, mint minden nő.

Egyszer szállt az akadályokon át, máskor meg neki sem akart menni. Ha nekiverte a gazdája, mindent dobott és döntött.

A versenyek miatt a számviteli felülvizsgálat három napra szünetelt. Cseley Bandi halálos ítéletének végrehajtása három nappal elhalasztatott. Olyan volt Bandi, mint az alvajáró. Megrezzent az ajtónyílásra. Ha nyugalom volt körülötte, csak nézett botorul maga elé, sokszor már nem is gondolkozott. De mérhetetlenül szenvedett.

És Miskát fürta-faragta a tudat, hogy cselekednie kellene valamit, de nem tudja, hol fogjon hozzá. Isten őrizzen a főhadnagy úrtól ilyenkor kíváncsiskodva valamit kérdezni.

— Ismerni kell a fortélyát. Olyan a főhadnagy úr, mint a palócok zárja, csak a maga bolondján nyílik.

Egyszer aztán Miska mégis nekibátorodva megkérdezte:

— Főhadnagy Úr alássan kérem, melyik lovat nyergeljük az ugratásra? —

— Bám is én, melyiket, es Cseley egykedvűen legyintett.

De most Réz Mihály huszársban fölágaskodott a vér. A sok nuzavona, hallgatás, titkolózás nekítüzelt, nem bánta, ha mindjárt leharapják az orrát.

— Csak nem vallunk tán szégyent annyi ember előtt? A főhadnagy úr az Oliviat hetenkint kétszer ha megzavarja... a többi tiszt urak már kitudja mióta járnak a lovardát hajnaltól - napestig. Nem vezet ez jóra, neveltség lesz ebből.

— Ne prédikálj.

Most vivta meg Miska a huszáros attakot a gazdájával. Nem bánta, ha mindjárt agyonvágja is.

— Az Olivia pedig éppen olyan, mint odahaza a Maris. Szurja a zab azt is, ha soká nem lát. Tudja az is a cudar, hogy törvénybíró az apja, meg fertály földje van otthon a tagos dülőben, az anyja meg tán még a kakast is neki feji...

— Ha haza nem nézek a szent ünnepkor, magamhoz nem kapom, oszt meg nem ropogtatom az álbordáját, bizony elkap. Bezzeg meg van juhászodva, ha lelondzsoltam otthon. Szemlesütve kísér a kis állomásra, még a pakkomat is segít feltenni, ha visszamék. Ilyen a — mind. Egy a fehérszázadon kell azt tartani.

Sunyi szemével ott fürkészett az ura homlokán, csak fakít ezekre a szavakra, ha asszony a bánata.

— Ne prézsmitálj paraszt !
 — Miska vissza volt verve. De hát nem azért hevesi palóc, hogy ne dugóhúzóra járjon az esze.
 — Ezt a levelet-meldige horzamszt—most délután hozta a pósta s nadrágzsebéből a főhadnagy apja nagy kaligrafikus címzésű levelét huzta elő.
 — Felvágom, tesszen csak parancsolni és szép lassan, nyugodtan nyiszálta.
 Bandi türelemmel várt. Nyugodtan olvasta a sorokat és csak ennyit mondott.
 — No hálistennek.
 — Itt sincs a baj fészke, állapította meg Miska magában.
 Most hangosan kopogtattak az ajtón. —
 — Herein !
 Nagy forsriftos lépésben belépett a számvivő őrmester. Haptákba vágta magát, és jelentette, hogy 21-én lesz a századnál az irodavizita.
 — És el van maga készülve erre Őrmester ?
 — Főhadnagyurnak alássan jelentem. . . . Ekkor egy pillanatnyi pauzát tartott és egy kis oldalpillantást vetett a szobában vackoló puccerra. — igenis el.

— Kimehetsz ! vezényelt Cseley a puccernak. Mint az olajozott istennyila, ugrott ki az ajtón Mihály, de tán még mentében odatapasztotta a fülét az ajtóhoz.

Olyan a puccer, mint a vadász vizslakutyája, annak mindent ki kell szimatolnia.

— Nézze őrmester, a számadásokat maga csinálta, maga felel is érte. De annyit mondok, nehogy szég, en érje a ház oldalát. Az én századom volt a legjobb az egész ezredben. Ezért adták nekem, a legfiatalabbnak és bizalmat előlegeztek nekem. . . . Ha baj lesz, Isten s ember előtt maga felel, nekem nem marad más hátra, mint először a maga fejét, aztán az enyémet vere n a falba !

— Főhadnagy Urnak alázatosan jelentem. . . . dadogta az őrmester

Ne beszéljen egy szót sem, nincs most semmi jelenteni valója. Abtretien. . .

— Ha valamire még kíváncsi vagyok, hivatom.

Tágra meredt a szeme Miskának az ajtón kívül, az álla meg csaknem leesett.

— Itt a titok ! A kutya mennyei magasságát !
 (Folytatjuk.)

Megválasztották az egri Ipartestület elnökét.

Válent Miklós, az új elnök munka-programmot dolgozott ki az egri iparosság bajainak orvoslására.

Mozgalmas előzmények után augusztus 6-án az egri Ipartestület megválasztotta új elnökét Válent Miklós kötelgyártó-mester személyében. Az egy héttel előbb összehívott elnökválasztó közgyűlés határozatképtelen volt. Az új elnök 175 szavazat közül 98 szavazattal abszolút többséget kapott a két másik jelölttel szemben. Válent Miklós személyében az egri Ipartestület élére agilis és az iparosproblémákat ismerő, rátermett férfi került, aki széles munkatervezetet dolgozott ki az egri iparosság legégetőbb terheinek enyhítésére. Munkatársunknak a következőket mondotta terveiről:

Legfontosabb céljaim az iparos érdekeket szolgálni, egy tábort alkotni, hogy súlyunk és tekintélyünk legyen.

Egyik legégetőbb kérdés a tagsági díjak rendezése, illetve leszállítása. Ezek olyan magasak, hogy a tagok még a hátralékot sem tudják fedezni. Kb. 30 ezer pengő a hátralék s a leszállított tagdíjak mellett van csak remény rá, hogy a mesterek vállalt kötelezettségeiknek eleget tudnak tenni. A jogtalan és igazságtalan tagdíjakat revízió alá fogjuk venni és ahol csak lehet, könnyítéseket adunk.

Lépéseket teszünk az építkezési és egyéb közmunkák megindítására és erősen forszírozni fogjuk a helyi munkavállalók és munkások alkalmaztatását. Minden erővel rendezni kell a kontárkérdést. Az iparos ma retorziáktól tartóan nem járhat el a kontárokat alkalmazók ellen. Ezt úgy fogjuk rendezni, hogy az ipartestületi eljáró fogja az igazoltatásokat véggezni és hivatalból fogja feljelenteni a kontárokkal dolgoztatókat és természetesen a kontárokat is.

Likvidálni kell az OTI terheket is. Lehetetlen a mai súlyos adót jelentő rendszer, szorgalmazni fogjuk ennek az enyhítését is. — A mai helypénz magasabb, mint a konjunktúrás idők tarifája. Sürgetni fogjuk ezeknek, azonkívül a vámoknak leszállítását az egész megye területén. Orvoslást igényel a tanonc-kérdés is. A mester nem rendelkezik szabadon a tanoncá-

val, akit igénybevesznek az iskola, a leventeképzés, ha nem jelenik meg, a mesteren szigorú büntetéseket fogyanatosítanak, amit teljesíteni kell. A változott viszonyokkal nincsenek arányban a túlmagas üzlet és műhelybérek sem. Akciót indítunk azok leszállítására méltányos keretek közé.

A szociális érzés diktálja az elaggott iparosok támogatását. A testület adósságainak és a tagdíjaknak rendezése után erre mód kell, hogy kinálkozzék. Megtörtént, hogy a városi fürdők munkálatainál öreg mesterek jelentkeztek napszám munkára. Többen is mentek volna. Legalább karácsonykor juttatni kell ezeknek egy kis örömet, erre fedezetet is fogunk találni.

Az egymást támogató, céltudatos munka meg fogja hozni a maga eredményeit.

Képkiallítás. Folyó hó 12-én nyílt meg Hatvanban, a község háza tanácstermében Tary Lajos képzőművészeti főiskolai növendék képkiallítása. A kiállítás megnyitásán báró Hatvany Ferenc távollétében Szmracsányi Odön és Cöbel Béla festőművész jelentek meg, akik elismeréssel nyilatkoztak a kiállított anyagról. A kiállított képek és szobrok egy fejlődésben lévő tehetség értékét hűen tükrözik vissza. Bár a művésznövendék az aktfestést választotta művészete vonalául, érdekes, hogy mégis a tájképei ezidő szerint a legsikerültebbek. A kastélyparkból való téli tájéka a legsikerültebbnek mondható. Igen érdekesekek és nagyon kifejezők egyes kisebb akt szobrok és akt képek is. Természetesen még sokat kell fejlődni a művésznövendéknek, de ha figyelembe vesszük, hogy ilyen rövid idő alatt mennyit haladt Glatz Oszkár tanítványa, bizton remélhetjük, hogy néhány év múlva a határozott tehetségek sorában fog helyet foglalni. A kiállított anyag szerénynek mondható árjegyzésének már eddig is megvan az eredménye, az elkelt jelzés már néhány tárgyon ki van függesztve.

Az egri borhét.

Az általunk fölvetett gondolat, az Egerben rendezendő vármegyei bor és gyümölcskiállítás terve a legszebb siker biztos reményében halad a megvalósulás felé.

A szervező bizottság kidolgozta a minden részletre kiterjedő munkatervet. Legfontosabb feladatának tekintette a termelők által hön óhajtott anyagi siker biztosítását. Az export lehetőségek biztosítása végett eljárta a külkereskedelmi intézetnél, megfelelő közönség mozgósítása végett pedig megbeszélést folytatott az Ibusz és az államvasutak igazgatóságával.

Az anyagi siker biztosítása mellett igen helyesen a szervező bizottság rendkívül sulyt helyez a kiállítás, a borhét erkölcsi sikerére is.

A Gyümölcstermelők Országos Egyesületének hevesmegyei fiókjá, a Hevesmegyei Gazdasági Egyesület, a Szőlőtermelők két országos egyesülete, a

vármegye országgyűlési képviselőinek, a vármegye és két városa vezetőségének sikeres bekapcsolása a nagy munkába, már előre is nagy biztosítékát képezi annak, hogy az egri borhét minden tekintetben nagyértékű országos közgazdasági esemény lesz.

Az országos bornap, s az ezzel kapcsolatos szüreti felvonulás rendezése, a kiállításnak a legmagasabb védnökök által történő megnyitása s a kiállítás imponzans méretű megrendezése belső értékben és külsőségekben is igazi látványosság lesz.

A szervező bizottság tudatában van munkája nagy horderejének, jól tudja, hogy ebben az öldöklő gazdasági harcban létkérdés a vármegye szőlő és gyümölcsstermelőire, de az ezek termelvényeivel foglalkozó kereskedelemre nézve is, hogy a vármegye világhírű termelvényei elfoglalják a piacon a méltán megillető helyüket.

Az egri borhét a szervező bizottság terve szerint október hó 15—23-ig lesz megtartva.

Jubilál a HAC.

Irta: Dr. vitéz Sziráky Károly.

Husz évvel ezelőtt, 1913-ban pár lelkes sportbarát jött össze Hatvanban, hogy megalakítsák, életre hívják a Hatvani Atletikai Clubot. Boldog békeéveket éltünk, Magyarország soha olyan gazdag nem volt, mint akkor, s a fiatalság jogos reményteli szemmel nézett a jövő elé. „Ép testben ép lélek” volt már a háboru előtt is az iskolák jelszava, ám a tornaórák és iskolai játékdélutánok mégsem adtak annyit a testnek, mint amennyit a lélek kapott. Ennek az egyenlőtlenségnek az egalizálása és az az elgondolás, hogy az iskola padjaiból kinőtt ilju, ki anyagiak híjján, vagy más okok miatt nem került nagyvárosok magasabb iskoláiba. Hatvanban is megtalálja a sportolás lehetőségét, ez tette érthetővé, ez tette indokolttá a HAC. megalapítását.

A fiatal egyesület a csecsemőkör apró betegségein átesve gyorsan kinőtt a gyermekcipőkből és a megyei viszonylatban számottevő sportegyesületek sorába küzdötte fel magát.

Aztán jött a háboru. jött Trianon. Fellordult, megváltozott minden. Megváltoztak a célok is, melyek megvalósításáért a sportnak is küzdenie kell. Mig békében talán a domború mellkas, a feszülő izmok, a veszályel szembenéző acélos tekintet megszerzése volt a cél, addig Trianon után mindez másodrendű fontosságúvá degradálódott. Ma más, kettős célja van a sportnak és pedig előkészíteni a békés revíziót és ha ez nem volna elérhető, katonákat nevelni, a fegyveres revízió megvalósítása. És pedig olyan katonákat, akiknek idegei nem mondják fel a szolgálatot akkor sem, ha a teljesítmények felső fokát kívánjuk is tőlük. A háboru utáni magyar sport tudja kötelességét és hűen teljesíti is azt! Minden olyan magyar sporteredmény, melyre felligyel a világ, hasznára van a magyarság egyetemének is, mert a külföld ide irányzott reflektorfényében nemcsak a győztes alakja magaslik ki, de a fénycsóva megvilágítja a csonka határokat is. És ha nagyon sokszor látják ezt a csonkaságot, még a közömbösebb lelkében is felvetődik a kérdés: miért van ez így?

jól van-e ez így? És nekünk erre van szükségünk, erre a sűrűn felvillanó reflektorfényre, hogy igazságunk utat találjon minden elfogulatlan külföldi lélekbe. A magyar vívók, a magyar Bárány-ok, a vízipoló csapat, az atléták, ökölvívók és birkozók voltak a háboru után a mi legjobb diplomatáink, kik tapsra, megbecsülésre kényszerítették az ellenséges külföldet akkor is, amikor a hivatalos diplomácia egészen viharfelhők tornyosultak és villámok csattogtak.

A Hatvani Atletikai Club háboru utáni elnökei: dr. Előd József orvos és Seper Dezső gyógyszerész teljes mértékben átértékelték a célok változását, megértették az új idők parancsoló szavát és nagy tudással, szeretettel és lelkesedéssel fejlesztették egyesületüket. És a sportklub felvirágozott. Soha a HAC. nem volt olyan nagy, mint az ő vezetésük alatt. Az egyesület nemcsak bajnokságot nyert football csapattal, hanem sorra verte a főváros környéki csapatokat is, sőt nem egy I. osztályú fővárosi csapat hagyta el tépett szárnyakkal a hatvani footballpályát.

Ám a fák nem nőnek az égig! A leglelkesebb, legnagyobb tudású játékosok kiöregedtek, az utánpótlás nem volt megfelelő és ez a rövid fennállása alatt is már oly szép sportmultra büszke egyesület a hanyatlás periódusába került. Ez a hanyatlás nem volt maradandó, mert báró Hatvany Endre, ki nemcsak Hatvan legismertebb jöttveje, de a HAC. bőkezű mecénása is, lehetővé tette, hogy a felszerelés teljes felrúszolásával, új szakosztályok létesítésével, egészségesebb vérkeringés kerüljön az egyesületébe. Az újjáépítés nagy munkájának sikeres keresztülvitelét Várkonyi Sándor főjegyző támogatása tette lehetővé. A dr. Hammersberg Elemér j. orvos vezetése alatt álló úszó szakosztály, a Domány Ernő főmérnök által megszervezett tennisz és a Hanthy Ferenc mérnök által vezetett atletikai szakosztályok kebelében lüktető élet folyik és az egyesület átszervezte egész football gárdáját is, utóbbit abból az elvből kiindulva, hogy a HAC. legyen lehetőleg a hatvani fiuké és

idegenből jött játékos csak akkor szerepeltethet, ha a hatvani fiúk tudása valamelyik posztra még meg nem felelő.

A jubileumi esztendőt a HAC. a sportversenyek egész sorozatával ünnepli meg és azok a szeretetteljes ígéretek, melyekkel Heves vármegye minden jelentősebb sportegyesülete, s Miskolc, Jászberény, a budapestiek közül pedig az FTC., UTE., MAFC. elhalmozták a jubiláló egyesületet, teljes garanciát nyújtanak arra, hogy a versenyek eredményei úgy erkölcsi, mint anyagi szempontból méltók lesznek az ünnepi esztendőhöz.

Voit Ottó, m. kir. gazdasági felügyelő, a megyei átlagtermésről.

A „Hevesvármegye” munkatársa felkereste a vármegyei gazdasági felügyelőt, hogy a megyei átlagtermésről tájékozódást szerezzünk.

Voit Ottó, m. kir. gazdasági felügyelő szíves volt bennünket alábbiakban tájékoztatni: „A természettermények még nem véglegesek, még nem jutott be minden adat. Az eddigi adatok birtokában vármegyénkben átlagtermés holdanként búzában 8 q., rozsbán 7 q., árpa 7.5 q., zab 6.5 q., szemes tengeri 10, burgonya 27 q., cukorrépa 120 q.

A többi termények is igen jól állanak, a lencse 5 q.-t ígér, a mák cca 1 q.-t. A megadott átlagokban természetesen bennfoglalatik a hegyesvidékek és a kistermelők kisebb átlagot adó termése is. Néhol fantasztikus természettermények voltak, hallottunk kistermelőnél 20 q.-s átlagtermésről!

A termésminőség elsőrendű, az ideai hideg esők megakadályozták a tavalyihoz hasonló súlyos károk bekövetkezését, az ideai gabonatermés magas fajszuljú és nagy sikertartalmu.

A legelők, a rétek, a lucerna, a repa esőt kíván.

A dinnyeterületek a késedelem folytán súlyos károkat szenvednek.

Ritka, kitünő alkalom halasztódik el, sajnos: a világjamboree, amelyen a hevesmegyei kiváló minőségű dinnye a világ minden részéből összesereglett emberek között kitünő reklámcekk lett volna.

Tanfelügyelő változás. A kultuszminiszter Bárdos Adám Komárom és Esztergom ideiglenesen egyesített vármegyék kir. tanfelügyelőjét az egri kir. tanfelügyelőséghez helyezte át és megbízta a tanfelügyelőség vezetésével. A kinevezés, illetve visszahelyezés osztatlanörömet okozott a vármegyében.

Kinevezés. A kormányzó Wampetich Károly lőrinci-i földbirtokost a gazdasági téren kifejtett értékes munkájának elismerésül gazdasági főtanácsos-sá nevezte ki.

Eljegyzés. Pollner Jucit, Pollner Kornél gazdasági felügyelő leányát Csányból, eljegyezte dr. Forgács Mihály ügyvéd Budapestről.

A vármegyei gyümölcstermelő egyesület hevesi szakosztálya vitéz dr. Tömösváry János főszolgabíró elnöke alatt e hó 17-én Hevesen a község-háza tanácstermében ülést tart.

Képviselői beszámoló. Dr. Petró Kálmán, az egri kerület országgyűlési képviselője sorra látogatta kerülete községeit és beszámoló beszédeit a kerület lakossága mindenhol a legnagyobb szeretettel és lelkesedéssel fogadja. Szerdán f. hó 16-án Füzesabonyban tartja beszámolóját.

Szerkesztőváltás az „Eger” napilapnál. A vármegye székhelyén megjelenő és hivatását híven betöltő „Eger” politikai napilap felelős szerkesztői tisztjét a lap kötelékében hét éven át nagy tudással és publicisztikai érzékkel betöltő dr. Urbán Gusztáv jogakadémiai tanár eme tisztségéről egyébirányú elfoglaltsága miatt lemondott. A távozó felelős szerkesztő helyét dr. Kapor Elemér eddigi segédszerkesztő vette át, akit előléptetése alkalmával kollegiális szeretettel üdvözlünk.

Jótekonycélú estély.

Az Országos Stefánia Szövetség Apc és Környéke Fiókszövetsége f. h. 5-én tartotta az apci Kultúrház összes termeiben és Kerthelyiségében évi szokásos jótekonycélú műsoros táncestélyét. Úgy szólván az egész környék, — sőt a megye előkelősége is képviseltette magát. Így többek között megjelentek: Heéry Lőrinc, Almásy Pál gróf, Apponyi Györgyné grófné, Apponyi György gróf, Szent-Ivány Farkasné Zichy Anna grófnő, Szent-Ivány Farkas, Szent-Ivány Ferencné, Gorove Árpádné, Szent-Ivány Ferenc, Dr. Szinyei Merse Jenő és még sok más.

A műsort a magyar Hiszekegy vezette be, amelyet az apci vegyeskar énekelt Bányász Sándor vezénylete mellett. Majd Szent-Ivány Farkas a Stefánia fiókszövetség elnöke közvetlen meleg szavakkal üdvözölte a megjelenteket s kérte a közönséget, hogy az anya és csecsemővédelem nemes eszméit a jövőben is pártfogolják. Mérő Magda zongorajátéka következett, kinek linom és magas technikai tudása még a legszigorúbb kritika mellett is magas színvonalnak klasszifikálható. Stephan Baba műdalokat énekelt Révly Jenő zongorakiséréte mellett. Bájos megjelenésével és kedvesen csengő hangjával meghódította a publikumot. Ernst Ferenc még a szokottnál is jobban volt diszponálva s a megújuló tapsviharban kétszer is ráadást kellett hegedülnie az elragadott közönségnek. Stephan László konferansziéja igen jó hangulatot teremtett!

Műsor után a közönség a lampionokkal kivilágított és izlésesen feldiszitett büffé-sátorba vonult, amely a kultúrház kerthelyiségében volt felállítva. — Volt ott minden, amit szem és száj megkíván, dicséret érte azoknak a hölgyeknek, kik konyhaművészetükkel és adakozásukkal a gazdagon felszerelt büffét lehetővé tették.

Az erkölcsi siker mellett az anyagi eredmény is említést érdemel. A tiszta bevétel 500 P. volt, amelynek nagyrésze a 180 számú apci anya és csecsemővédő intézet tejkonyhája javára fordították. A lezajlott estély ismét egy olyan momentum, amely tanujelét adja annak a szeretetnek és ragaszkodásnak, amellyel Apc és környéke társadalmá viseltetik a fiókszövetséggel, illetve annak két kiváló vezetője: Apponyi Györgyné grófné és Szent-Ivány Farkassal szemben.

A nagy körültekintéssel és kitünően sikerült estély megszervezésében igen nagy érdemeket szereztek Dr. Kornstein Jenő, a Stefánia vezető orvosa, és Vass Iván malomtulajdonos.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Primőr árúk. Kérem, az utóbbi években a kertészet nagyon előretört, a szakismeretek általánosodtak, így a szakszerű kertészetek elszaporodása mellett feltétlenül be kellett következnie annak, hogy a régebben nagyon magas áron értékesült u. n. primőr árúk idénye most már úgyszólván csak napokig tart. Bár ez egyfelől sajnálatos, mégis általában előnynek kell minősítenünk, mert a magas primőr-árakat megfizetni szélesebb társadalmi rétegek amugy sem tudják, így inkább el kell ismernünk azon nemzetgazdasági nyereség értékét, amit a kertészetek az olasz primőrcikknek tömeges kiszorításával értek el. Ma tulajdonképpen nagyon egészséges helyzet van, abszolút primőrököt a hazai melegházi kertészet, a tulajdonképeni primőrszezont a polgári zsebeknek megfelelő áron a szakképzett kertészetek szállítanak jövedelmező áron, végül ezekhez csatlakozik a szabadföldi kertészet a maga nagytömegű és igen jóminőségű, de természetesen későbbben erő árújával.

Legyűrt harisnya. A kánikulai időkben megokolt lehet a legyűrt harisnyában járkáló divat, ugyan akkor is helyesebbnek tűnik előttem, ha valaki már a lábán nem tűri a meleget, hogy szandálkában járjon. Mert a lábfelmelegedés tulajdonképen nem a lábszárakon, hanem a cipőbe szorított lábon érezeti kellemetlen, sűtő hatását. De kérem szépen, hogy ez a legyűrt harisnyaviselet szép lenne? Ahhoz sok kétség fér, nem is szólva arról, hogy ha egyéni elbírálás alá vonjuk a legyűrt harisnyával ékeskedő lábakat, az esetek óriási többségében nagyon éles kritikát kellene mondanunk. Mit gondol kérem, nem elég vékony a hölgyek mai selyemharisnyadivatja?

Gépzene. Nem hinnök, hogy a ma elterjedten muzsikáló gramofonok és rádió az egyéni zenekedvelést és ezzel kapcsolatban a zenetanulási kedvet csökkentenék. Hozzáértők szerint inkább fokozódik a zenetanulás iránti hajlam, amit csak a súlyos gazdasági viszonyok ellensúlyoznak sajnos károsan. A gépzene mindenkor rendelkezésre állásának pedig csak a zsúfoltan lakó fővárosi polgárok esnek áldozatul, főleg ilyenkor nyári időben a nyitott ablak mellett bömbölő és rendszerint mindig más és más állomást fogó erős készülékek folytán. Az egymás iránti kölcsönös megbecsülés azt parancsolná, hogy egyrészt a hangerőt tompítsuk, másrészt lehetőleg zárjuk az ablakokat. De ebben a kánikulában az utóbbit kivánni sem lehet.

Utcák locsolása. Tény, hogy a háborúelőtti időkben valóságilag lemosták az utcák kövezetét az erős vízsugárral közvetlenül a vízvezetékéből való locsolással az utcaseprők. De ne feledje kérem, hogy ebben az időben sem Egerben, sem Gyöngyösön nem volt még vízvezeték. Ennek a rendszernek különben két hibája volt: az egyik viszonylagos vízpazarlása, a másik az, hogy mire három csapon át végiglocsolt az utcaseprő, az első locsolásának már nyoma sem volt. A most használatos locsolóautók gyors iramban ugyanazon vízmennyiséggel kb. háromszor locsolhatják végig az utcákat. Biztosan tudjuk, hogy Tiszafürednek is van tűzoltószerelevénnyel kapcsolatban locsolóautója.

Libák az utcán. Panaszodik, hogy a magyar faluk főutcáin, sőt még a városvegeken is sok a legelésző és ácsorgó liba. Ennek az oka igen egyszerű. A libákat gyerekekkel őrzetik, ezek a libalegélőn egy ideig csak eljátszanak, de aztán elun-

ják magukat és kihúzódnak az országultra, ahol mégis csak akad látóvaló. A libák aztán szintén őrzők után mennek. Eltiltani lehet, végrehajtani a tilalmat úgyszólván lehetetlen, mert mind azzal védekeznek, hogy épen hazafelé hajtja a libát, amit megcáfolni senki sem tud, és amihez elvégre a libatulajdonosnak joga is van az utat használni.

Lemondok a dohányzásról. Ez annyira érdekes kérdés, hogy a nekünk irt mondanivalóhoz éppen azért, mert Hevesvármegyében igen fejlett és nagyfontosságú dohánytermelés folyik, legközelebb cikkben fogunk hozzászólni. Különben nem tudom, mit kívánjak, sikerüljön-e a lemondás, amiért irigyelni fognám, vagy ne sikerüljön, és akkor az én személyes tapasztalataimat lássam igazolva, amelyek azt látszanak bizonyítani, hogy ez a lemondás szinte megoldhatatlan feladat.

Földrengés. Nyugdíjbavonulása után Egerben szeretne letelepedni és ott házat venni, de fél a földrengéstől, amely Eger specialitása. Nos elsősorban nem vagyunk ott, hogy a földrengés a mi kedves megyeszékhelyünk specialitása lenne, másodsor nem elemi erővel pusztító, hanem csupán épületet rongáló kisebb tektonikus elmozdulások folytán előállott rengésekről volt ott szó és az utóbbi ezer esztendőben tudomásunk szerint csak összesen háromszor. Ezt még a nyugalombavonult és kellemes vidéki városi élet után áhítózó úrnak is tudomásul kell venni és ennyi rizikót Eger 30.000 lakosával együtt vállalni.

Kíváncsi természetű. Ez már igaz, még pedig az elejéből! Őn azt kérde tőlünk, hogy mit szólnak a strandfürdő kabinjának görcseitől megszabadított likacsaihoz? Semmit! Őnhöz szólnak, hogy dugja be papírral, vagy ragassza le bélyeggel. A görcshöz is volna egy szavunk, de csak akkor, ha majd Őn nem figyel oda.

A hatvani sportélet.

A hatvani Atlétikai Club jubiláris tennisz versenyeinek eddigi állása:

Férfi egyes döntőbe kerültek: Sárközy Mihály, Valkovszky Elek, Bindfeld Imre és Szemere Endre.

A női egyes döntőjébe: Domány Ernőné és dr. Gáspár Béláné. A verseny részletes eredményét a következő számunkban részletesen fogjuk közölni.

A HAC úszószakosztálya folyó hó 13-án házi úszóversenyt rendezett, melyen kiválogatta a 20-án tartandó országos úszóverseny indulóit. A folyó hó 20-iki jubileumi program a következő:

Reggel 6 órakor zenés ébresztő. 12 órakor diszközgyűlés a község háza tanácstermében.

Délután fél 4 órakor országos úszóverseny, melyen az úszószövetség utánpótlás válogatott csapata is részt vesz, ezenkívül megjelennek Jászberény, Gyöngyös, Rákosliget, Eger, Miskolc, Jászapáti, Szolnok, Diósgyőr úszói is. Az úszóversenyt bezárólag a vidéki válogatott vízipolo csapat játszik a budapesti válogatott vízipolo csapat ellen.

Este fél 9 órakor Csekő Gyula kerthelyiségében nagy társasvacsora, tekintettel a nagyszabású versenyre és a kevés számú ülőhelyre, ajánlatos a számított ülőhelyeket előre megváltani.

Folyó hó 27-én jubiláris országos atlétikai verseny lesz.

† 5626/933 szám.

Árverési hirdetmény-kivonat.

Egyházmegyei Takarékpénztár rt. végrehajthatónak Sas Lajos s neje Vályi Apolló végrehajtást szenvedők ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság végrehajtási árverést 380 P—f tőkekövetelés és járuléka behajtása végett az egri kir. járásbíróság területén levő, Eger városában fekvő, s az egri 4171 sz. betétben A I. 1-3 sorsz. 7783. 7784. 7785 hrsz. alatt felvett Sas Lajos és neje Vályi Apollonia nevében álló Nagyrózsás dűlőben fekvő ingatlanokra, azok alkotó részei és tartozékaira 1800 pengő, és az egri 3484. sz. betétben A+1 sorsz. 1434 hrsz. alatt felvett u.azok nevében álló Verőszala uton fekvő borházas pincére és annak alkotó részei és tartozékaira 1000 Pengő kikiáltási árban elrendelte.

Az árverést 1933 évi szeptember hó 7 napján délelőtt 9 órakor a telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében fdszt. 12 sz. ajtó fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlanok a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron nem adhatók el.

Az árverelni szándékozók kötelesek bánatpénzzel a kikiáltási ár 10 %-át készpénzben, vagy ovadékképes értékpapírosban a kiküldöttnél letenni, hogy a bánatpénzek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni.

Az aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígéretet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig kiegészíteni (1908 : XLI. 25. §.)

Eger, 1933 évi május hó 20 napján.

Rombai sk. jbiró.

Tk. 7138/933 szám.

Árverési hirdetmény-kivonat.

Egyházmegyei Takarékpénztár r.-t. egri bejegyzett cég végrehajthatónak Kriston Fauszt és neje végrehajtást szenvedők ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság utóajánlatára az újabb árverést 2000 pengő tőkekövetelés és járuléka behajtása végett az egri kir. járásbíróság területén levő, Besenyőtelek községben fekvő, s a besenyőtelki 780 sz. telekkönyvi betétben A, I. 3. 4. sorsz. 70. 72. hrsz. alatt foglalt s Kriston Fauszt és neje sz. Szabó Mária nevében álló ház és kert ingatlanra azok tartozékaira 2500 pengő kikiáltási árban elrendelte.

Az árverést 1933. évi szeptember hó 4. napján délután 3 órakor Besenyőtelek községhezánál fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlan a kikiáltási ár felénél alacsonyabb áron nem adható el.

Az árverelni szándékozók kötelesek bánatpénzzel a kikiáltási ár 10 %-át készpénzben, vagy az 1881 : LX. t.-c. 42. §-ában meghatározott árfolyammal számított ovadékképes értékpapírosban a kiküldöttnél letenni, hogy a bánatpénznek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni. (1881 : LX. t.-c. 147., 150., 170. §§ ; LX. t.-c. 21. §.)

Az aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígéretet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig kiegészíteni. (1908 : XLI. 25. §.)

Eger, 1933. évi június hó 7 napján.

Szikszay sk. kir. jbiró.

8718/933 szám.

Árverési hirdetmény-kivonat.

Hevesmegyei Takarékpénztár végrehajthatónak Ragó Lajos és neje végrehajtást szenvedők ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság a végrehajtási árverést 797 arany pengő tőkekövetelés és járuléka behajtása végett az egri kir. járásbíróság területén levő, Besenyőtelek községben fekvő, s a besenyőtelki 635 sz. betétben A+2. 3. sorsz. 1410. 4042/1 hrsz. alatt foglalt s Ragó Lajos és neje sz. Tuza Verona nevében álló ház és szántó ingatlanra, ennek alkotó részei és tartozékaira 1539 pengő 50 fillér kikiáltási árban. — A besenyőtelki 2626 sz. betétben A+1. 2 sorsz. 2917 hrsz. alatt foglalt s Ragó Lajos (nős Tuza Veronnal) nevében álló szántó ingatlanra, valamint 41:27174 rész legelőjégre, azok alkotó részei és tartozékaira 647 pengő 50 fillér kikiáltási árban. — A besenyőtelki 480 sz. betétben A I. 4. 5. sorsz. 1694. 1695 hrsz. alatt foglalt s Ragó Lajosné sz. Tuza Verona nevében álló szántó és rét ingatlanra, annak alkotó részei és tartozékaira 106 pengő kikiáltási árban elrendelte.

Az árverést 1933. évi november hó 9 napján délután 3 órakor Besenyőtelek községhezánál fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlanok a kikiáltási ár felénél illetve kétharmadánál alacsonyabb áron nem adhatók el.

Az árverelni szándékozók kötelesek bánatpénzzel a kikiáltási ár 10 %-át készpénzben, vagy az 1881 : LX. t.-c. 42. §-ában meghatározott árfolyammal számított ovadékképes értékpapírosban a kiküldöttnél letenni, vagy a bánatpénznek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni. (1881 : LX. t.-c. 147, 150, 170. §§ ; 1908 : LX. t.-c. 21. §.)

Az aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígéretet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig kiegészíteni. (1908 : XLI. 25. §.)

Eger, 1933. évi július hó 17. napján.

Dr. Garass sk. kir. jbiró.

A szerkesztésben résztvesznek:

Egerben: Dr. Erlach Sándor, Gyöngyösön: Dr. Katiccs Kálmán, Tiszafüreden: Dr. Végh József
Hevesen: Figlár Géza, Pásztón: vitéz dr. Szilágyi Sándor.

Felölös szerkesztő és kiadótulajdonos:
Dig Vilmos, Hatvan, Telefon: 85.

Társzerkesztő: Balogh István Gyöngyös.

Kéziratok, előfizetési és hirdetési díjak a kiadóhivatal címére Hatvanba küldendők.

Hirdetések díjszabás szerint.

Bindfeld Márk és fiai
reszvenytársaság
 épületi kereskedő cégnél
 a legmodernebb kivitelű
 cementárúk és műkövek
 beszerezhetők.
 Hatvan. Telefon 30.

Blumenthal Béla
 épületi-kereskedése és
 cementgyára.
 Hatvan. Telefon 29.
 Elsőrendű cementárúk!
 Mindennemű építőanyag:
 cement, téglák, cserépek, pad, kőpor stb.
 a legjobb minőségben kapható.

KLANG SÁNDOR
 hatvani vaskereskedő

o

értesíti Hatvan és környéke lakosságát, hogy

a **Magyar-Belga**
ásványolajgyár R. T.

képviselőjét átvette és raktáron tartja a cég világhírű örvendő cikkeit, kenőolajakat, benzint és petrolleumot.

o

**Bristol...
 Bristol...
 Bristol Szálló Budapest
 Dunapart**

árban és szolgáltatásban vezet!

Szoba teljes ellátással
 személyenként **napi 12.5 pengőért.**

Központi iroda:
Horváth Miklós utca 774.

**Nagy és kisméretű
 géptégla, hornyoltcserép**

A hatvani Géptégla és Cserépgyár Rt.
 hatvani gyártelében kitűnő minőségű.
 Nagy méretű téglák Hornyoltcserép
 Kisméretű „ Gernycserép

TELEFON: VIDEKI
 Központi iroda 22. Víztoronyadokat
 Gyártótelep 31. keresetek.

**Olcsó áron,-
 részletfizetésre is kapható!**

Bell Miklós

tégla és
 cserépgyára.
Mátraderecske.

A gondos háziasszonynak
csüörtőkön
 első teendője, hogy felkeresse
HAJDU ARMIN
üzletét,

Standard
rádiókészülékek
Illés Béla
 rádiószaküzletében.
 Eger. Telefon: 230.

ahol friss pörkölésű elsőrendű
kávét
 kap igen jutányos áron! — Denaturált szesz nagyban és kicsinyben! — Vidéki megrendeléseket pontosan eszközölök! — Saját érdeke parancsolja, hogy egyszer próbálja meg.

**Csongrádvármegyei Általános
 Tanítóegyesület üdülőháza,**
 nyilvános étterme és szállodája
 Mátrafüred (Bene)
 Bérlet: WICKL PÁL
 Telefon: Mátrafüred.2.

Egész éven át nyitva.
 Elsőrendű szálloda, 16 tágas, világos déli fekvésű csendes szobával. Minden szobában folyó víz. Külön fürdőszobák. Minden

igényt kielégítő kényelem. Modern étterem, napozó. — Penzió. Díjtás közt. Szőlőkúra. Szolid árak. Figyelmessé kiszolgálás. Elő- és utóidényben engedmény.

Hofbauer Testvérek
 könyvelés ellenőrzés. BUDAPEST, IV.,
 MUZEUM KÖRUT 7. Telefon: 89-7-57.

☐

Könyvelés vezetése, betanítása, adómérleg, társas, örökségi elszámolások elkészítése. Adó és egyéb vizsgálat esetén **ellenzakeretői** közreműködése stb. (Szanálási tervek kidolgozása és végrehajtása.)